

Dünyada insanları birbirine rabt edip hepsinden bir hey'et teşkil ettiren şeyin “ihtiyaç” olduğu malumdur. Yani dünyada yaşayan insanların birbirine muhtaç olmaları medenileşmelerine sebep olmuştur. Lakin bilir misiniz, erkek ile kadını birbirine bağlayan şey nedir? Hiç şüphe yoktur ki erkek ile kadını birbirine bağlayan şey “muhabbet”tir.

İzdivaç eğer köprüye teşbih edilirse “muhabbet” de köprüyü muhkem tutan kazıklara, eğer kargir bir binaya teşbih edilirse “muhabbet” de o binanın taşlarını birbirine rabt eden harca benzetilir. Muhabbet olan yere umran ve medeniyet gelir. Muhabbetin veda ettiği yere harabat çöker.

Ailenin ve ale'l-husus bütün dünyanın nizamı “muhabbet” ile birlikte yürümektedir. İnsana fazilet getiren, ahlakını düzeltip aklını terbiye eden, şefkat ve merhamete alıştırarak şeyin hepsi “muhabbet”tir. Muhabbet insanı her türlü rezaletten temizler. En merğub ve en lüzumlu olan muhabbet erkek ile kadın arasında olan muhabbettir. Zira birbirine muhabbetleri olan erkek ile kadın, dünyanın rahatları şöyle dursun, ömürlerini saadetle geçirirler.

Pek ve saf muhabbetle birbirine merbut olan erkek ile kadın, bütün aileyi, halkını ve komşularını da memnun eder.

Erkek eğer kadının muhabbetini arzu ederse kadının saadeti için çalışıp kadının ahlakını da terbiye etsin. Çünkü yemiş ağaçları ne gibi bakılmaya muhtaç iseler kadınlar da öyle dikkatli terbiyelere muhtaçtırlar. Kadında bir yemiş ağacıdır. Fena yemiş verdiği vakit, ağacı değil, ağacın sahibini muâheze ettikleri gibi kadında fena çocuk yetiştirdiği vakit kadından ziyade erkeği muâheze etmek lazım gelir.

Bir erkek kadının tabiatını güzel bilip her bir muamelede teenni ile hareket etmeli; müsahelede bulunmalı, kadına karşı bağırarak lüzumsuz tekdirde bulunmayıp tevazuyla ve vakar ile olmalıdır. Vakarı ile tevazu kadınların güzelliklerini celp edecek şeydir.

Bir erkek kadına acı söz kullanmamalıdır. Katı yürekli, nemrut çehreli, asabî ve kindar olmamalıdır. Olur olmaz şeylere ehemmiyet vermemelidir. Çünkü böyle şeyler kadının hizmetine keder etmeye, araya soğukluk düşürmeye, evin nizam ve düzenini bozmaya sebep olur.

Bir erkek içki içmemeli, kumar oynamamalı, tembel ve cesaretsiz olmamalı, yalan söyleyip kadın ve çocuklarını mey'us bırakıp gitmemeli, kadını tarafından gösterilen muhabbete bilmemiş gibi davranmayıp belki güzel muamelede bulunmalıdır.

Kadının elbise giymek, yemek ve içmek için adetten fazla şeylere ve israflara alıştırmayıp masrafsız ve kolay şeylere kanaat etmek usulünü öğretmelidir.

Zira zinet ile lezzet içki içmek kabilinden olup bunların mübtelası olan kimse daima ziyadeleştirmek gayretinde bulunur. Zaten zamanımızda şâyî olan maddelerden biri de içkidir. Kadının terbiye etmesini isteyen erkek en evvel kendi ahlakını terbiye etmelidir.

İffetli, doğru sözlü, itaatli, şefkatli ve az söyleyici, teklifsiz, sade ve zarif elbise iksâ eden, az gülen, mütevazi ve vakur, kanaatli, iş seven kadın her daim makbul ve her kadına mercuhtur.

Cemal ile zinet muhabbetini celp eden şeylerdir. Bu şeylerin hepsi “muhabbet sebepleri” olup erkek ile kadın bunlara iltizam etmelidir.

Bu dünya(nın) sebep alemi olduğunu bilen insanlar bunları yaparsa muhabbet de vücuda gelir.

Rızaeddin Fahreddin

Dergi : Asrî Müslümanlık

Tarih : Cemaziyelevvel 1345 / Kasım 1926

Hazırlayan : Muhammed Salih Yıldız

Link : https://isamveri.org/pdfosm/D03175/1345_13/1345_13_310-311.pdf